

ere jo ikke meget trøstende for Udsigterne for vore Ændringsforslag. Naar den højtærede Minister endte med at tage Hensyn til, hvad der kunde gennemføres og hvad ikke, maa jeg sige, at dette naturligvis ogsaa er taget under Overvejelse af os, men vi kunne ikke se, at der skulde være nogen Vanskelighed ved at faa disse Ændringsforslag gennemførte, hvis den høje Regering vilde støtte dem. Og desuden kan jeg ikke gaa ind paa, at vi udelukkende skulde lade vor Behandling af Sagen være afhængig af Hensyn til, hvad der kan gennemføres, altsaa hvad der kan vedtages i det andet Ting. Selv om vi vedtage Ændringsforslagene, staar det andet Ting jo fuldstændig frit med Hensyn til at vende tilbage til Lovforslagets Form og kan da sende det op til os igen. Jeg kan ikke se, at Vedtagelsen vil lægge Hindringer i Vejen for Lovforslaget. Tiden er ikke saa langt fremrykket, at vi ikke kunne haabe, at Folketinget vil faa tilstrækkelig Tid til at behandle det, og vi kunne ogsaa tage det under fornyet Overvejelse, hvis Folketinget ikke vil gaa ind paa vore Ændringsforslag.

Steffensen: Efter de Udtalelser, vi hørte fra den højtærede Konseilspræsident, der talte paa Ministeren for offentlige Arbejders Vegne, maa jeg tilraade, at man stemmer imod de foreliggende Ændringsforslag. Det forekommer mig nemlig, at naar ikke en Gang Ministeren mener at have nogen Udsigt til at opnaa højere Lønningssatser i det andet Ting, vil det være et Slag i Luften, at vi her vedtage Forhøjelser. Hertil kommer i øvrigt, hvad det første Ændringsforslag angaar om Telegrafdirektøren, at den Lønning, der er fastsat til ham, er vistnok i Overensstemmelse med, hvad man ved Postlønningssloven vedtog med Hensyn til Overpostmesteren i Kjøbenhavn og de to Postinspektører. Det er den selv samme Lønning, og disse Embedsmænds Stilling svarer jo saa nogenlunde til hinanden. Telegrafdirektøren er det andet Trin i Rækken for Telegrafvæsenets Vedkommende. Alligevel skal jeg gerne indrømme, at Lønningen er noget lav for ham, og hvis der var nogen Udsigt til at sætte en forhøjet Lønning igennem, vilde jeg stemme derfor. Det samme gælder for Telegrafbudenes Vedkommende. Men efter den højtærede Ministers Udtalelser tror jeg ogsaa at burde tilraade at stemme imod dette Ændringsforslag. Jeg foretrækker i alt Fald, at Ministeren forsøger paa, hvad han kan

sætte igennem i det andet Ting. Kan Forslaget saa komme herop med Forhøjelser, er der ingen Tvivl om, at et Flertal i dette Ting vil stemme derfor, antager jeg. Men jeg vil nødig være med til at lægge dette Lovforslag, der dog gennemgaaende indeholder ikke saa ganske ringe Forbedringer, nogen som helst Hindring i Vejen, og i denne Henseende skal jeg villig indrømme, at jeg ikke har en saa god Tro som det ærede 7de kongevalgte Medlem (Hedemann) har til, at det kan gaa derned og saa komme op igen til os. Thi ændre vi Forslaget, er der stor Sandsynlighed for, at det vil gaa i Udvalg i det andet Ting, hvad der nu muligvis kan undgaas, og naar det kommer tilbage derfra, vide vi jo ikke. Jeg tilraader altsaa, at man vedtager Lovforslaget uforandret og stemmer imod de foreliggende Forslag.

J. Pedersen: De ærede Ændringsfor­slagsstillere have altsaa ikke medtaget noget Ændringsforslag om at stille de kvindelige og mandlige Telegrafister lige, hvilket man jo maatte have forudsat efter de Udtalelser, som fremkom ved 1ste Behandling. Jeg tror ogsaa, at det meget vel kan motiveres her at gøre en Forskel, thi saa vidt jeg ved, er Forholdet dette, at kvindelige Telegrafister aldrig optræde som Familieforsørgere; gifte de sig, gaa de ud af Telegraftjenesten; og for en enlig Kvinde maa en Løn, som kan stige til 2,000 Kr., synes det mig, anses for at være ganske respektabel. Naar jeg nævner dette her, uagtet der ikke foreligger noget Ændringsforslag, saa er det for at gøre opmærksom paa, at denne Forskel i Lønningen for mandlige og kvindelige Telegrafister formentlig ikke burde medføre, at de kvindelige Telegrafister bleve ansete for at høre til en lavere Kaste, fordi de ikke kunne opnaa den samme Løn eller de samme Alderstillæg som de mandlige, og det er blevet mig sagt, at der mellem Telegraffolk skal være nogen Tendens i den Retning. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Minister, at han drager Omsorg for, at denne Forskel i Lønnin­gernes Størrelse ikke skal medføre, at de kvindelige Telegrafister af den Grund skulle føle sig tilsidesatte under selve Tjenesten.

Hvad de foreliggende Ændringsforslag angaar, vil jeg ogsaa tilraade at stemme mod dem, og saa meget mere, som vi have faaet en Henvendelse fra de paagældendes Side — i hvert Fald har jeg faaet en saadan —, hvori man anmoder os om at faa